

Από το κυνήγι μαγισσών στο κυνήγι καπνιστών... ένα τσιγάρο δρόμος!

Λοιπόν τελικά εκείνοι που νόμιζαν ότι το μικρό γαλατικό χωριό στα βαλκάνια θα αντιστεκόταν στους αντικαπνιστές έπεισαν έξω. Η απαγόρευση του καπνίσματος ήρθε και δεν μοιάζει πρόθυμη να αποχωρήσει σύντομα. Ειδικά αφού οι καπνιστές μοιάζουν ένοχοι για τα πάντα! Για την κακή τους υγεία, για την κακή υγεία των άλλων, μπορεί και για την ανεργία (αυτό ακόμα το ψάχνουν). Είναι όμως τα πράγματα όπως μας τα λένε; Υποψιαζόμαστε πως όχι. Και έχουμε έναδιο επιχειρήματα για να στηρίξουμε τις υποψίες μας. Όσοι είναι πρόθυμοι να διαβάσουν, προχωρούν...

Προκήρυξη που κυκλοφορεί σε 7.500 αντίτυπα με την ευθύνη της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa, Σεπτέμβριος 2010.
Για επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

Σημείο 0: Το κάπνισμα (ζανα)απαγορεύεται

Τέρμα τα ψέματα. Τσιγάρο γιοκ. Εσείς που πίνατε την μπυρίτσα με μερικές τζούρες την πατήσατε. Εσείς οι άλλοι που κάνετε μια διακοπή στην δουλειά "για ένα τσιγάρο" ή εσείς που θέλετε να πιείτε τον φραπέ με ένα στριφτό πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι πλέον θα είστε -ή πρέπει να νιώθετε- κυνηγημένοι και στιγματισμένοι. Οι καπνιστές βρίσκονται στο στόχαστρο...

Από την άλλη, όλοι οι υποχόνδριοι και υγιεινιστές παλιάς και νέας κοπής, συνειδητοί και ασυνείδητοι φορείς του "καθαρού", του "fitness" και της "ποιότητας ζωής" θα πρέπει να νιώθουν ευτυχισμένοι: μπορούν να αναπνέουν ελεύθερα αέρα κοπανιστό.

Η πλανητική αντικαπνιστική εκστρατεία έχοντας εξαπλωθεί ορμητικά τα τελευταία 20 χρόνια σε κάθε γωνιά του δυτικού κόσμου φτάνει πλέον και στα μέρη μας. Η καθολική απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους είναι η ολοκλήρωση μιας εκστρατείας ιδεολογικής δαιμονοποίησης μιας κοινωνικής συνήθειας που μετρά σίγουρα πάνω από έναν αιώνα γενικευμένης εξάπλωσης. Μα τι στο διάλογο συνέβη ξαφνικά; Τι λάθος έκαναν οι καπνιστές πρόγονοι μας που πρέπει εμείς να αποφύγουμε;

Το κάπνισμα, λέει η προπαγάνδα που γονάτισε τα μυαλά και τις καρδιές πολλών επί χρόνια, σκοτώνει. Ή για την ακρίβεια **μπορεί να σκοτώσει**. Δηλαδή ο στρατός δε μπορεί να σκοτώσει; Το αυτοκίνητο; Οι συνθήκες εργασίας σε πολλές δουλειές; Γιατί δηλαδή δεν βάζουν μια προειδοποιητική πινακίδα έξω από τα στρατόπεδα; Άλλα έτσι, εδώ και χρόνια, σιγά-σιγά, πόντο-πόντο, λέγε-λέγε, η υγιεινιστική πανούκλα κέρδισε το έδαφος για να κραυγάζει τώρα μια σημαντική νίκη της.

Στην παρούσα προκήρυξη δε θα μιλήσουμε για τα "κατά" του τσιγάρου ή τους 666 τρόπους για να το κόψετε. Δε θα μιλήσουμε για τα "δικαιώματα των μη-καπνιστών" και την πρόθεση να ζήσεις μέχρι τα 120, μέσα σε μια αξιοθρήνητη εγκράτεια. Αυτά μπορείτε να τα ακούσετε πλέον παντού όπου βασιλεύει η άγνοια, η βλακεία και η πίστη στην πατερναλιστική αγκαλιά του κράτους. Δε θα επικαλεστούμε επίσης τα "ατομικά δικαιώματα του πολίτη" και συναφείς αφηρημένες αερολογίες: αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας ως ένα αιόλη κύτταρο μέσα στο πέλαγος των προλεταριακών κοινοτήτων που δέχονται από παντού επίθεση και μιλάμε κατά συνέπεια από αυτή τη σκοπιά.

Σε μια εποχή που απορρίπτει ή αγνοεί ως "συνωμοσιολογία" κάθε από-

πειρα αυτόνομης ερμηνείας και κάθε συλλογική αυτογνωσία που κινείται πέρα από το κυρίαρχο ιδεολογικό πλαίσιο, γνωρίζουμε ότι απέναντι μας έχουμε ένα τείχος: δεν είναι οι τοίχοι που έχουν αυτιά, αλλά τα αυτιά που έχουν τοίχους. Και η τρομοκρατία του υγιεινισμού είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση για να την αφήσουμε να μας παίζουν μονότερα οι υποχόνδριοι και οι ειδικοί της εξουσίας...

Ας δούμε λοιπόν πρώτα τι λένε αυτοί οι "ειδικοί" και τι υπηρεσίες προσφέρουν στα αφεντικά τους.

Σημείο I: Επιστήμη και φόβοι

Όταν το 1962 ένας γιατρός και ένας στατιστικολόγος στην αγγλία ανακοίνωσαν μετά από έρευνες ότι το κάπνισμα συνδέεται -με κάποιον τρόπο- με τον καρκίνο του πνεύμονα, σίγουρα δεν θα μπορούσαν να φανταστούν το μέγεθος της σημερινής αντικαπνιστικής παράνοιας. Ήδη την επαύριο του β παγκοσμίου πολέμου οι ερευνητές-γιατροί, επιδιορθωτές των κατεστραμμένων σωμάτων του καπιταλισμού της μαζικής παραγωγής, είχαν να αντιμετωπίσουν τα νέα προβλήματα που εμφανίζονταν σε αυτές τις συνθήκες: καρδιοπάθειες, εγκεφαλικά και πάνω από όλα ο καρκίνος, ο καρκίνος, ο-σχεδόν-σίγουρος-θάνατος που αναγορεύτηκε σε υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο. Η καταστροφή των σωμάτων στον ώριμο καπιταλισμό λάμβανε νέες διαστάσεις και οι επιστήμονες παρόλο που σφετερίζονταν (και σφετερίζονται) ένα τεράστιο αναλογικά κομμάτι του κοινωνικού πλούτου ήταν με σηκωμένους τους ώμους. Τί φταίει για τον καρκίνο; Χμμμ... μπορεί... ίσως... αλλά... και τελικά ένα μεγαλόπρεπο "δεν έχουμε ιδέα!" Κάτι έπρεπε να πουν τελικά οι επιστήμονες-υπάλληλοι στα αφεντικά τους και τα ίδια λένε μέχρι σήμερα: κακή διατροφή, έλλειψη άσκησης, και βέβαια κάπνισμα! Και ενώ δεν είχαν και δεν έχουν καμια ιδέα για το πολυσύνθετο ζήτημα που λέγεται καρκίνος άρχισαν να φελλίζουν: Το κάπνισμα! Το κάπνισμα...

Ποιά ήταν η μέθοδος των επιστημόνων; Αρχικά έλεγχαν πόσοι απ' όσους είχαν διαγνωστεί με καρκίνο του πνεύμονα κάπνιζαν και έβρισκαν ότι η μεγάλη πλειοψηφία κάπνιζε. Έπαιρναν μετά εκατό καπνιστές και εκατό μη-καπνιστές και έβλεπαν ποιοι έχουν μεγαλύτερο ποσοστό εμφάνισης καρκίνου. Και έτσι βουαλά: το κάπνισμα προκαλεί καρκίνο! Δηλαδή ατμοσφαιρική ρύπανση, χωματερές, τρύπα του όζοντος, κεραίες κι-

νητής τηλεφωνίας, στρες, συνθήκες εργασίες κτλ, κτλ δεν έχουν καμία σχέση;

Για να μην πολυλογούμε: η ιδεολογία της αντικαπνιστικής εκστρατείας βασίζεται στη σύγχυση ανάμεσα σε απόλυτο και σχετικό κίνδυνο, ανάμεσα στην απλή συσχέτιση και την αιτιακή σχέση. Με απλά λόγια με το παραφούσκωμα συγκεκριμένων δεδομένων που θεωρούνται ότι έχουν καθολική ισχύ και ταυτόχρονα την αδιαφορία για οποιονδήποτε άλλο παράγοντα.

Το σημαντικότερο από όλα όμως για να κατανοήσουμε τον τρόπο με τον οποίο η επιστήμη ενοχοποίησε το τσιγάρο είναι ότι αυτή η ενοχοποίηση είναι προϊόν της χρήσης της στατιστικής στην ιατρική έρευνα. Το κόλπο είναι απλό: όταν δε μπορούμε να κατανοήσουμε και να ελέγχουμε ένα πολυσύνθετο θέμα προσπαθούμε να το "προσεγγίσουμε" μετρώντας τις πιθανότητες. Πιθανότητες και όχι βεβαιότητες. **Το κάπνισμα δεν προκαλεί καρκίνο, μπορεί να προκαλέσει καρκίνο.** Αυτό το "μπορεί" έχει μια τεράστια διαφορά, αλλά αυτά είναι ψιλά γράμματα για το πόπολο. **Η ιδεολογική χρήση της έννοιας της πιθανότητας, η κατά το δοκούν μετατροπή της σε κάποιου ειδούς "βεβαιότητα"** στο κοινωνικό φαντασιακό, πρωθεί την διασπορά αόριστων φόβων, αποτελώντας ένα τεράστιο όπλο της επιστήμης και των αφεντικών της.

Θα μας ρωτούσατε: "Δηλαδή το κάπνισμα δεν είναι επικίνδυνο"; Ναι λοιπόν, το κάπνισμα είναι επικίνδυνο! Όσο επικίνδυνο είναι να οδηγάς αμάξι, όσο επικίνδυνο είναι να συμμετέχεις σε φονικούς μηχανισμούς όπως ο στρατός, όσο επικίνδυνο είναι να σε παρασύρει ένα ρεύμα στη θάλασσα το καλοκαιράκι, όσο επικίνδυνο είναι να γίνεις διανοητικά νεκρός από την τηλεόραση, όσο επικίνδυνο είναι να σε καταστρέψει ο ανεκπλήρωτος έρωτας σου...

Γιατί ναι, η ζωή έχει ρίσκα, σημαντικά ρίσκα που αν δεν τα πάρεις μπορεί και να ζήσεις μες τη μιζέρια για πάντα: **όλη μας η ζωή είναι με μια έννοια τα ρίσκα που παίρνουμε. Μικρά ή μεγάλα. Σε αυτή τη λίστα με τα ρίσκα το κάπνισμα δεν είναι ο πρωτόπορος, αλλά μάλλον ένας από τους ουραγούς.**

Το κάπνισμα έγινε στο κοινωνικό φαντασιακό ένας από τους μεγάλους κινδύνους, τη στιγμή που ο βασιλιάς των φόβων, ο φόβος του θανάτου χρησιμοποιήθηκε έντεχνα για να κινητοποιήσει τις ποι πα-

ρανοϊκές νοοτροπίες, τις πιο αγελαίες συμπεριφορές, τις πιο ανορθολογικές εκτιμήσεις. Θάνατος! Θάνατος ψιθυρίζει το κοπάδι και έτσι η παράνοια και η βλακεία έγιναν συστατικά στοιχεία της καθημερινότητας μας.

Σημείο 2: Το τέλος του αιώνα του τσιγάρου και το κυνήγι των καπνιστών

Μια ρουφηξιά ήταν κι έσβησε ο 20ος αιώνας. Το τσιγάρο ήταν ένα από τα εμπορεύματα που άνθισαν στο πέρασμα του. Οι καπνιστικές αποκιοποίωντας μια κοινωνική επιθυμία και απαλλοτριώνοντας τις σχέσεις παραγωγής και κατανάλωσης του καπνού γνώρισαν χρυσές μέρες. Επενδύοντας συμβολικές σημασίες και νοήματα στον/στην καπνιστή/καπνίστρια επέκτειναν τις δραστηριότητες τους. Άλλα οι εποχές αλλάζουν. Καθώς οι φαρμακοβιομηχανίες εντοπίζουν το "μπούκωμα" των κλασικών χημικών φαρμάκων και προσανατολίζονται σε βιοτεχνολογικές λύσεις, οι παλιές ουσίες σπρώχνονται στην άκρη. Οι καπνιστικές μηχανισμούς με την νικοτίνη τους έπαιξαν και έχασαν. Υπάρχουν τώρα άλλες προτεραιότητες και βέβαια υπάρχουν άλλες -ίνες (από βιταμίνες μέχρι ταυρίνες) που ήδη μπορούν να την υποκαταστήσουν: πάνω από όλα τα εμπόριο να δουλεύει!

Πώς όμως μπορεί να γίνει μια τέτοια μεγάλη αντιστροφή; Πώς μπορεί να παραμεριστεί μια τόσο ευρύτατα διαδεδομένη κοινωνική συνήθεια; Πώς μπορεί να περιθωριοποιηθεί τουλάχιστον στη "νόμιμη" πλευρά του εμπορίου; Για αυτό το σκοπό μια τεράστια διαδικασία δαιμονοποίησης και ενοχοποίησης διεξάγεται εδώ και κάποιες δεκαετίες. Ξεκίνησε με την ενοχοποίηση του καπνού, συνεχίστηκε με την ενοχοποίηση των καπνιστών και ολοκληρώνεται με μια από τις πλέον βλακώδεις φαντασιακές φιγούρες των καιρών μας: τον παθητικό καπνιστή. Οι καπνιστές εδώ και καρό ελεεινολογούνται, παρουσιάζονται ως εθισμένοι, ως φορείς μιας κακιάς και βρωμερής συνήθειας, ως άρρωστοι που χρήζουν βοήθειας. Οι καπνιστές έγιναν σκουπίδια: μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούσε πλανητικά το

Οι ναζιστές πρόγονοι των αντικαπνιστών

Γροπαγανδονιστική αφίσα.
Η ναζιστική μπότα ενάντια στον καπνό.

Η πρώτη εκτεταμένη απαγόρευση του καπνίσματος συνέβη στη ναζιστική γερμανία. Επιβλήθηκε απαγόρευση του καπνίσματος στα λεωφορεία, στα τρένα και στα κομματικά γραφεία. Αυξήθηκε η φορολογία του καπνού. Επιβλήθηκαν περιορισμοί στα εστιατόρια και στα καφέ. Έγιναν περιορισμοί στη διαφήμιση των τσιγάρων. Πραγματοποιήθηκαν καμπάνιες "για ένα υγιές έθνος" με στόχο να στιγματίσει αυτή η "εθνική συνήθεια" που ίθελε να εκφύλισε την "άρια φυλή". Σε κάθε περίπτωση: τα περισσότερα προπαγανδιστικά σχήματα ενάντια στο καπνισματούσαν χρησιμοποιώντας τότε οι ναζί, χρησιμοποιούνται και τώρα: "Το κάπνισμα είναι εθνικό", "βλάπτει το σπέρμα" και άλλες τέτοιες ολοκληρωτικές τρομολαγνείς. Η έννοια του "παθητικού καπνιστή" εφευρέθηκε επίσης την εποχή εκείνη στην ναζιστική γερμανία. Η απαγόρευση του καπνίσματος ταίριαζε απόλυτα με τον φασισμό και όλο το πλέγμα της ιδεολογίας και πρακτικής του. Το ίδιο ακριβώς δε συμβαίνει και σήμερα; Για την "υγεία του έθνους" δεν γίνονται όλα;

Η κατεργασία των σωμάτων

Η εποχή του καπιταλισμού είναι η εποχή που τα σώματα τίθενται στο επίκεντρο. Μελετώνται, ταξινομούνται, υποβάλλονται σε κατεργασία ακόμα και μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια. Ο Μισέλ Φουκώ γράφει στο "Επιτήρηση και Τιμωρία: Η γέννηση της φυλακής":

"Στην κλασσική εποχή [στις αρχές του 18ου αιώνα], ανακαλύφθηκε πώς το σώμα ήταν αντικείμενο και στόχος της εξουσίας. Υπάρχουν άπειρα τεκμήρια αυτής της μεγάλης προσοχής που δινόταν τότε στο σώμα -στο σώμα που υποβάλλεται σε κατεργασία, σε πλάσιμο, σε εκγύμναση, στο σώμα που υπακούει, απαντά, γίνεται επιδεξιό ή που οι δυνάμεις του πολλαπλασιάζονται..."

...δεν πρόκειται εδώ για κάποιο χειρισμό του σώματος, κατά μάζα χονδρικά...αλλά για κατεργασία του στις λεπτομέρειες, για άσκηση πάνω του ενός λεπτού καταναγκασμού...κινήσεις, χειρονομίες, στάσεις, ταχύτητα: εξουσία απειροελάχιστη πάνω στο ενεργό σώμα...

Η επινόηση αυτής της καινούργιας πολιτικής ανατομίας δεν πρέπει να νοηθεί σαν ξαφνική ανακάλυψη... Σχεδόν πάντα επιβλήθηκε για να ανταποκριθεί σε ορισμένες απαιτήσεις των περιστάσεων: άλλοτε μιας βιομηχανικής καινοτομίας, άλλοτε της υποτροπής μιας επιδημίας

Μικροπονηριές που διαθέτουν μεγάλη δύναμη διάδοσης, εκλεπτυσμένες τακτοποιήσεις φαινομενικά αθώες, μηχανισμοί... που επιδιώκουν ευτελείς καταναγκασμού.. Η πειθαρχία είναι μία πολιτική ανατομία της λεπτομέρειας..."

στής" δεν είναι άλλος από τα που έχαψε την μπούρδα. Μα τα παπίλα του υγιεινισμού δεν είναι ή δολοφόνος. Είναι πλέον δυνάτα πόσα "υποθετικά ταπάρα" λάκες που είναι οι καπνιστές άλλου, πάνε και πληρώνουν την πέρα την πλάκα μόμα την καπνιστών προσφίζονται να που η αυτοεπιτήρηση (δηλαγωγείση) δεν δουλεύουν. Την always. Δημιουργία μυριάδας τερικού της κοινωνίας, διαίρει για την άρχουσα τάξη και τα

Σημείο 3: Τα οφέλη
Η απαγόρευση του καπνίσματος συνέβη στη ναζιστική γερμανία. Επιβλήθηκε απαγόρευση του καπνίσματος στα λεωφορεία, στα τρένα και στα κομματικά γραφεία. Αυξήθηκε η φορολογία του καπνού. Επιβλήθηκαν περιορισμοί στα εστιατόρια και στα καφέ. Έγιναν περιορισμοί στη διαφήμιση των τσιγάρων. Πραγματοποιήθηκαν καμπάνιες "για ένα υγιές έθνος" με στόχο να στιγματίσει αυτή η "εθνική συνήθεια" που ίθελε να εκφύλισε την "άρια φυλή". Σε κάθε περίπτωση: τα περισσότερα προπαγανδιστικά σχήματα ενάντια στο καπνισματούσαν τότε οι ναζί, χρησιμοποιούνται και τώρα: "Το κάπνισμα είναι εθνικό", "βλάπτει το σπέρμα" και άλλες τέτοιες ολοκληρωτικές τρομολαγνείς. Η έννοια του "παθητικού καπνιστή" εφευρέθηκε επίσης την εποχή εκείνη στην ναζιστική γερμανία. Η απαγόρευση του καπνίσματος ταίριαζε απόλυτα με τον φασισμό και όλο το πλέγμα της ιδεολογίας και πρακτικής του. Γιατί είπαμε, όπως με την χρήματα και στο εμπόριο καπνού, και τα κέρδη για τις εταιρίες και καταλήγουν σε ένα δαιδαλοειδές τελωνειακό, μπάτουσα, πλατείες που πλησιάζουν την περιφέρεια. Είναι πλέον γνωστό ότι το θρεπτόριο καπνού ξεκινούνται στην Morris, τη Japan Tobacco International και τα κέρδη επισήμως στην εταιρία επιχειρήσεων της περιφέρειας. Και όταν μιλάμε για μαύρη αγορά απλατείες που πλησιάζουν την περιφέρεια, ούτε το θρεπτόριο καπνού ξεκινάει στην Αγγλία μπορεί να πρέπει το πλέγμα της ιδεολογίας και πρακτικής του. Γιατ

ές πρόγονοι των
καπνιστών

η απαγόρευση του καπνί-
ναζιστική γερμανία. Επιβλή-
σου καπνίσματος στα λεωφο-
στά κομματικά γραφεία.
ογία του καπνού. Επιβλήθη-
σε στα καφέ.
στη διαφήμιση των τσιγά-
ρων μιλήθηκαν καμπάνιες "για ένα υ-
κο να στιγματιστεί αυτή η "ε-
σου ήθελε να εκφύλισε την
τε περίπτωση: τα περισσότε-
ρα σχήματα ενάντια στο κά-
ποιούσαν τότε οι ναζί, χρη-
μάρω: "Το κάπνισμα είναι ε-
σο σπέρμα" και άλλες τέτοιες
μολαγνείς. Η έννοια του
ή εφευρέθηκε επίσης την
ναζιστική γερμανία.
καπνίσματος ταίριαζε από-
ύ και όλο το πλέγμα της ι-
τικής του. Το ίδιο ακριβώς
μερα;
θνους" δεν γίνονται όλα;

Και έτσι, ακόμα κι οι καπνί-
δέχονται καταθλιπτικά: "Ναι
λαι πρέπει να απαγορευτεί...".
δεν θα είχε γίνει πραγματι-
ε ορμητικά στο παιχνίδι η α-
τα των υποχόνδριων. Το "πα-
σύλληψη, είναι τόσο βλακώ-
να σχολιάσουμε την "επιστη-
ση. Κάποιος πεθώνει, γιατί
είνα χώρο που υπάρχει κα-
μι υποχόνδρια βλακεία!
για μια κατασκευή που χρη-
μό στο βαθμό που υπήρ-
χε μπορούσαν να γίνουν φο-
νένη ανασφάλεια της μεσαίας
εολογία του υγιεινισμού, της
αι του jogging αποτέλεσε το
οικολακίσει πάνω από τα κε-
τό οικολογία, μία δόση από
την ανασφάλεια, μία πρέζα α-
του ενοχλούμα-από-το-τσι-
τυπη. Ο "παθητικός καπνί-

στής" δεν είναι άλλος από τον φανατικά υποχόνδριο, τον υγιεινιστή ή αυτόν που έχαψε την μπούρδα. Μάλιστα μπορεί να έχει και αριστερή προέλευση. Η σαπίλα του υγιεινισμού δεν κάνει διακρίσεις...

Ο καπνιστής λοιπόν δεν είναι πλέον μόνο αυτόχειρας είναι και κατά συρρο-ή δολοφόνος. Είναι πλέον δυνατόν να υπολογιστούν, λένε οι επιστήμονες, και τα πόσα "υποθετικά τσιγάρα" καπνίζει αυτός ο "παθητικός καπνιστής". Τι μα-λάκες που είναι οι καπνιστές! Αντί να πάνε να μυρίζει ο ένας τον καπνό του άλλου, πάνε και πληρώνουν τον παπαστράτο.

Πέρα από την πλάκα όμως το ζήτημα είναι σοβαρό: οι στρατιές των αντι-καπνιστών προορίζονται να γίνουν οι επιτηρητές των υπολοίπων, εκεί που η αυτοεπιτήρηση (δηλαδή το κόψιμο του τσιγάρου) και η απαγό-ρευση δεν δουλεύουν. Τηλεφωνήστε λοιπόν στο 1142 - ρουφιανά as always. Δημιουργία μυριάδων μικρών πεδίων αντιπαραθέσεων στο εσω-τερικό της κοινωνίας, διαίρεση και ανταγωνισμός. Ότι καλύτερο δηλαδή για την άρχουσα τάξη και τα τσιράκια της.

Σημείο 3: Τα οφέλη της μαύρης ανάπτυξης

Η απαγόρευση του καπνίσματος δεν φέρνει χαρά μόνο στον ρουφιάνο αντι-καπνιστή της διπλανής πόρτας, αλλά γεμίζει και τις τσέπες πολλών καθαρμά-των. Αυτό δεν είναι διόλου παράδοξο. Το λαθρεμπόριο τσιγάρων, μαζί με την εμπορία ναρκωτικών και λευκής σαρκός, είναι μία από τις πιο προσδοσιοφόρες επιχειρήσεις του οργανωμένου εγκλήματος. Και δεν είναι τυχαίο. Η δαιμονο-ποίηση του καπνιστή και του τσιγάρου φέρει -πλήρως αποενοχοποιημένα- και κατακόρυφη αύξηση στην φορολογία του καπνού. Μέχρι εδώ καλά. Άλλα από την στιγμή που το τσιγάρο γίνεται απαγορευτικό σε κόσμο δίκως βαθιές τσέπες, ο κόσμος αυτός θα το αναζητήσει εκεί που έχει την δυνατότητα να το βρει σε χαμηλή τιμή. Στους λαθρεμπόρους. Η μαύρη αγορά λοιπόν είναι αυτό που όλο και γιγαντώνεται με την αύξηση της φορολογίας του καπνού. Και όταν μιλάμε για μαύρη αγορά δεν εννοούμε τα δωδεκάρχρονα χαμίνια στις πλατείες που πλησιάζουν τους χαρμάνηδες με την κούτα τα τσιγάρα στα χέ-ρια. Είναι πλέον γνωστό ότι τα εγκληματικά δίκτυα που ασχολούνται με το λα-θρεμπόριο καπνού ξεκινούν από τις ίδιες τις καπνοβιομηχανίες: τη Philip Morris, τη Japan Tobacco International ή ακόμα και τη "δική μας" ΣΕΚΑΠ, μιας και τα κέρδη για τις εταιρίες αυτές είναι τεράστια. Ξεκινούν από τις εταιρίες και καταλήγουν σε ένα δαιδαλώδες πλέγμα από συνοριοφύλακες, λιμενικούς, τελωνειακούς, μπάτσους, πλέγμα που κάνεται στον ορίζοντα και πάει τόσο βαθιά όσο του επιτρέπει ο άρρηκτος δεσμός μεταξύ ενός κράτους που σέ-βεται τον εαυτό του και το οργανωμένο έγκλημα: μέχρι τον σκληρό πυρήνα του. Γιατί είπαμε, όπως με το εμπόριο γυναικών, όπως με τα ναρκωτικά, τα χρήματα και στο εμπόριο καπνού είναι πολλά. Ένα κοντέινερ με 100.000 πα-κέτα τσιγάρα που ξεκινάει με "μαύρες πινακίδες" από την Πολωνία για να ξε-φορτώσει στην Αγγλία μπορεί να αποφέρει κέρδος μισού εκατομμυρίου ευ-ρώ. Τα κέρδη επίσης από την κατασκευή λαθραίων τσιγάρων είναι τεράστια. Μάρκες τσιγάρων που δεν κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά μπορούν να α-γοραστούν στην ανατολική ευρώπη στην φοβερή τιμή των 16 σέντς το πακέ-το, κάνοντας την μεταφορά τους στις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης μια πο-λύ κερδοφόρα επιχείρηση. Και, φυσικά, όσο η φορολογία του καπνού αυξά-νεται, όσο τα μέτρα για τους καπνιστές σκληράνουν, τόσο οι καπνιστές στρέφονται στα σκοτεινά δρομάκια του κέντρου για να αγοράσουν καπνό. Στις αρχές του καλοκαιριού η ένωση ιδιοκτητών περιπτέρων εξέδωσε ανακο-νωση καταγγέλλοντας την αύξηση του φόρου καπνού. Με την πώληση τσιγά-ρων να αποτελεί το 80% περίπου του τζίρου τους, οι περιπτεράδες εξαρτώ-νται σε μεγάλο βαθμό από τα τσιγάρα και την πώλησή τους. Με τις καινού-ριες αυξήσεις τα περιπτέρα κλείνουν το ένα μετά το άλλο, μιας και όλο και πιο πολλούς στρέφονται πλέον στην μαύρη αγορά. Το κράτος, λένε στην αν-ακοίνωσή τους, με την αύξηση του φόρου ενισχύει το λαθρεμπόριο. Και είναι απόλυτα φυσικό. Όπως συμβαίνει άλλωστε με την απαγόρευση των ναρκωτι-κών: απαγόρευση δεν σημαίνει εξάλειψη. Σημαίνει το πέρασμα μιας α-ναπτυσσόμενης αγοράς που μέχρι τώρα κινούνταν στα πλαίσια του νό-μιμου, στον έλεγχο του οργανωμένου εγκλήματος. "Μα καλά", μπορεί να αναρωτηθεί κανείς, "είναι δυνατόν το κράτος -και όχι μόνο το ελληνικό, αλλά όλα τα κράτη ανά το κόσμο- να εφαρμόζει τόσα και τόσα χρόνια μέτρα ζη-μιογόνα για την οικονομία"; Η απάντηση είναι πως όχι. Γιατί η μαύρη οικονο-μία είναι και αυτή κομμάτι της οικονομίας και μάλιστα εξίσου σημαντικό. Και με τζίρους εκατομμυρίων θρέφει στόματα εκτός αλλά και εντός κρατικού μη-χανισμού.

Σημείο 4: Η υγεία στο επίκεντρο

Η υγεία έχει μετατραπεί σε νούμερο ένα αξία στον δυτικό κόσμο. Και ενώ η καλυτέρευση των συνθηκών διαβίωσης τις τελευταίες δεκαετίες έχει κάνει τους δυτικούς υπηκόους να είναι περισσότερο "υγείες" από ποτέ, αυτοί οι ίδιοι αισθάνονται εύθραυστοι, τρωτοί, αισθάνονται άρρωστοι ή δυ-νητικά άρρωστοι, περισσότερο από παλιότερες εποχές. Οι σκέψεις, οι συ-ζητήσεις, οι παράνοιες, οι πανικοί, οι επιλογές που περιστρέφονται γύρω από την υγεία έχουν αιχθεί εκθετικά τις τελευταίες δεκαετίες. Σωστά έ-χει λεχθεί ότι ζούμε μια ιατρικοποίηση της κοινωνίας. Κανείς πλέον δεν εί-ναι υγιής, γιατί όλοι είναι δυνητικά άρρωστοι. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα συμμετέχοντας σε μια "ε-θνική στρατηγική για την υγεία", όπως προπαγανδίζει το υπουργείο υγείας του ελληνικού κράτους. Η υγεία έφυγε από την προσωπική σχέση ασθε-νούς-γιατρού, αγκάλιασε και τους υγείες και έγινε πλέον "εθνική στρατηγι-κή".

Από την άλλη υπό τον τίτλο "προληπτική ιατρική" η κρατική πολιτική της υγείας στον δυτικό κόσμο προσανατολίζεται όχι πια μόνο στην θεραπεία, αλλά και στην πρόληψη, γεγονός που μεταφράζεται στην επέμβαση του ια-τρικού κατεστημένου στην προσωπική ζωή, τις συνήθειες, τις συμπεριφο-ρές. Πρέπει όλοι να ακολουθούν τη "νόρμα" και να μην παρεκκλίνουν από αυτήν, πρέπει όλοι να μένουν μακριά από καταχρήσεις: όχι τσιγάρο, όχι ποτό, όχι σεξ. Οι κλασικές παμπάλιες πουριτανικές-φασιστικές εντολές σε νέα συσκευασία και "επιστημονική" επικύρωση. Οι τακτικοί προληπτι-κοί έλεγχοι των υγιών εγγυώνται ότι οι παρεκκλίσεις θα αντιμετωπιστούν έ-

Jin Ling

Τί να τα κάνεις τα κάμελ; Jin Ling! Κατασκευάζονται στην Ρωσία. Τα έξιδα κατασκευής μηδαμινά. Η εργασία στο -φυσικά "παράνομο"- εργοστάσιο σχεδόν δωρεάν, μιας και μιλάμε για οργανωμένο έγκλη-μα. Το αποτέλεσμα: Τσιγάρα Τζίν Λίνγκ, στην προνομιακή τιμή των δεκαέξι σέντς! Το εργοστάσιο δουλεύει επτά μέρες τη βδομάδα, 24 ώρες το 24ωρο. Μπορούν να έχουν έτοιμο ένα κοντέινερ με 10 εκατομμύρια τσιγάρα σε οχτώ ώρες. Για τους πολύ καλούς πελάτες παρέχεται και "στολίσκος" με φορτηγάκια βόλβο, για τη μεταφορά μέχρι τα σύνορα. Οι πελάτες στην Ευρώπη βρίσκονται σε δώδεκα χώρες, της Ελλάδας συμπεριλαμβανομένης. Με δεκαέξι σέντς το πακέτο και την τελική τιμή να κανονίζεται αναλόγως του προορι-σμού, τα κέρδη αναμένονται πραγματικά τεράστια. Άλλωστε η επι-χείρηση έχει πολλά στόματα να θρέψει. Εμπόρους, μπάτσους, συ-νοριοφύλακες...

γκαιρα κι ότι οι "παραβάτες" θα συνετιστούν. Οι ασφαλιστικές εταιρίες μπορούν να διαχωρίζουν και να διατιμούν την πελατεία τους, δηλαδή το πόσο πρέπει να πληρώνει ο καθένας, με βάση τον ιατρικό φάκελο. Γιατί η υγεία είναι πλέον ατομική ευθύνη του καθενάς και κατά συνέπεια θα είναι ένοχος και παραβάτης όποιος δεν "αυτοεπιτηρείται" διαρκώς. Οι ιατρικοί φάκελοι που μετά από μερικές δεκαετίες χρήσης αποτελούν ίως την μεγαλύτερη βάση δεδομένων παρακολούθησης του πληθυσμού, διογκώνονται περαιτέρω αποτελώντας ένα υλικό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον έλεγχο και διαχωρισμό των δυτικών υπηκόων. **Η υγεία έχει μετατραπεί σε ένα μεγάλης κλίμακας όπλο πολιτικού ελέγχου του πληθυσμού και η αντικαπνιστική εκστρατεία είναι κομμάτι αυτού του ελέγχου.** Οι συνήθειες, οι συμπεριφορές, οι νοοτροπίες, πρέπει να ακολουθούν την επιβαλλόμενη νόρμα και αυτό πρέπει να το εσωτερικεύσει και να το ακολουθεί όλος ο πληθυσμός. Αν η εσωτερικεύση δε "δουλέψει" υπάρχει πάντα η καταγγελία από τον ρουφιάνο δίπλα σου, ενώ οι κρατικές απαγορεύσεις συμπληρώνουν το σκηνικό. **Η αντικαπνιστική εκστρατεία είναι λοιπόν κομμάτι της σύγχρονης διαχείρισης της υγείας και της ιδεολογίας της: του υγιεινισμού. Ταυτόχρονα, αυτή η πολιτική διαχείριση της υγείας και αυτή η ιδεολογία βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της επέλασης του νέου ολοκληρωτισμού, του φασισμού του 21ου αιώνα που διαβρώνει κατά κύματα τις δυτικές κοινωνίες. Δημιουργεί διαχωρισμούς και αποκλεισμούς πληθυσμών, δαιμονοποιήσεις και στιγματισμούς, πειθαρχήσεις και ελεγκτικούς μηχανισμούς: το κατάλληλο υπέδαφος δηλαδή, για νέους κύκλους βαρβαρότητας.**

Να σας θυμίσουμε τους μαζικούς πανικούς που πρόεκυψαν επαναλαμβανόμενα τα τελευταία χρόνια, από τις και καλά "φονικές πανδημίες γρίπης"; Να σας θυμίσουμε τις καραντίνες που επιβλήθηκαν σε διάφορα σημεία του πλανήτη; Τις μάσκες προστασίας ως αξεσουάρ του προσώπου; Τους θερμικούς ελεγκτές για τον πυρετό στα αεροδρόμια; Τους μαζικούς (και σε κάποιες περιπτώσεις υποχρεωτικούς) εμβολιασμούς; Όλον αυτόν τον μαζικό πανικό που τελικά δεν κάνει τίποτα άλλο, παρά να συσπειρώνει τους πληβείους γύρω από την "πατρική" αγκαλιά του κράτους; Γιατί στην τελική, όλες αυτές οι μαζικές παρεμβάσεις στους πληθυσμούς των δυτικών κρατών είναι και μια έξοχη ευκαιρία για "κοινωνικά πειράματα" μεγάλου μεγέθους που θα είναι ιδιαίτερα χρήσιμα στην άρχουσα τάξη για νέους διαχωρισμούς, απαγορεύσεις και πειθαρχήσεις.

Η δημόσια υγεία προκαλεί πανικούς με τελικό αποτέλεσμα την "στοργική" παρέμβαση του κράτους και βέβαια της φαρμακευτικής βιομηχανίας που ολοένα και γιγαντώνεται. Είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι το σύμπλεγμα του κράτους με την ιατρική και φαρμακευτική βιομηχανία έχει πάρει θέση δίπλα στο γνωστό μας σύμπλεγμα κράτους/βιομηχανίας όπλων. Και οι σκοποί του είναι εξίσου βάρβαροι και καταστρεπτικοί.

Σημείο 5: Η απάντηση στον φασισμό της υγείας δεν είναι ένα τσιγάρο δρόμος

Θα μπορούσε να μας πει κάποιος ότι είμαστε κάπως υπερβολικοί. Ότι η απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους δεν είναι δια και το τέλος του κόσμου. Άλλα έτσι, με έναν διευρυνόμενο εφησυχασμό, με τα "εντάξει μωρές" και "σιγά τώρα", οι καπνιστές τέθηκαν στο περιθώριο, στιγματίστηκαν και λοιδορήθηκαν. Με αυτούς τους τρόπους στις "λεπτομέρειες" που τελικά δεν είναι καθόλου τέτοιες, χάνουμε συνεχώς έδαφος. Ο σύγχρονος φασισμός επιτίθεται στις καθημερινές σχέσεις, στις νοοτροπίες, θέλει να μας κάνει να έρθουμε ο ένας αντιμέτωπος με τον άλλο, θέλει να μας κάνει να εσωτερικεύσουμε τις αξίες του, να κινούμαστε σαν αγέλη και να προσφεύγουμε στην αγκαλιά του. Η τρομοκρατία της υγείας αφορά πλέον τους πάντες: σήμερα είναι οι καπνιστές, αύριο μπορεί να είναι οι "καταναλωτές λίπους" ή αυτοί που δεν κάνουν σωματικές ασκήσεις που θα υπονομεύουν την "υγεία του έθνους". Πάνω από όλα μας θέλουν να είμαστε ο καθένας μόνος του: έτσι μπορούμε να είμαστε εύκολη λεία, χειραγωγήσιμοι και πειθαρχημένοι.

Όσο δεν θα απαντάμε συλλογικά και οργανωμένα, ταξικά και αυτόνομα θα βλέπουμε μόνο ερείπια να σωριάζονται στα πόδια μας.

Οι **autonome antifa** που συζήτησαν, πλήρωσαν και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη είναι μια αντιφαστική συνέλευση που συζητάει και δρα στην Αθήνα.

"Συνέλευση": Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, άντρες και γυναίκες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

"Αντιφασιστική": Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως επούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία· και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας, ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναχία, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας, είναι τα μπάζα από αυτό το γκρέμισμα.

Autonome Antifa - Αντιφασιστική Συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα, να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

Για επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

